

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá dílem Michala Viewegha z pohledu funkčního a hodnotového členění literární produkce. Snaží se dokázat, že u nás zažitý bipolární model v jeho případě nefunguje, neboť jej nelze přiřadit nejen k umělecké literatuře, ale ani k literatuře populární, oproti níž je autorem příliš sofistikovaným. Navrhuje proto oživit pozapomenutý trojvrstvý model a pokusit se situovat Vieweghovo dílo do něho.

Autorka přitom, na rozdíl od literární kritiky, zastává názor, že jednotlivé Vieweghovy romány se od sebe podstatně neliší. Dokládá to srovnávací analýzou kladně a záporně hodnocených románů, vyústující ve zjištění, že obě skupiny navzdory rozdílnému kritickému posouzení obsahují stejné konstitutivní rysy a že jsou to typické rysy střední literární roviny/midcultu,

Tento závěr je dále prověřen porovnáním vybraných Vieweghových děl s prózami typických autorů nízké (Lanczová) a vysoké (Kundera) literární roviny, a to prostřednictvím jejich práce s milostnou tematikou. Výsledek potvrzuje správnost situování Vieweghových próz do střední literární roviny: milostnou tematiku zpracovává sofistikovaněji a mnohostranněji než Lanczová, avšak povrchněji a s větším důrazem na čtenářskou atraktivnost než Kundera.